

مطبوعاتي اعلاميه

د خلافت لپاره دعوت د ټولو مسلمانانو شرعي مکلفیت دی، مجرمان هغه څوک دي چې دعوتگران تعذيبوي

د حزب التحرير درې تنه غړي د روان کال د ثور په میاشت کې په هرات ولایت کې د استخباراتو ځواکونو لخوا خلافت او د امت یووالي ته د دعوت په «جرم» نیول شوي دي. استخباراتو د یوه دعوتگر د نیولو پر مهال په تېروتنه کې د هغه ورور، چې له مسجد څخه کور ته پر لاره و، نیولی دی. کله چې دعوتگر د خپل ورور د ازدولو او د ځان د تسلیمولو لپاره استخباراتو ته مراجعه کړې، استخباراتو د قانون او شرعي عرف خلاف دواړه وروڼه بنديان کړي دي. قانوني اصل دا دی؛ کله چې مظنون خپل ځان تسلیم کړي، نو څوک چې په تېروتنه کې نیول شوی وي، باید ازاد کړل شي. دغه راز یو تن بل دعوتگر د هرات په یوه مسجد کې د تفسیر د حلقې د مخته وړلو په وخت کې نیول شوی دی. د هرات د استخباراتو ځواکونو لومړی دغه اشخاص سخت وهلي ټکولي او بیا یې د «مصنوعي ډوبولو» او «پلاستيکي کڅوړې په واسطه خفه کولو» په روشونو سخت شکنجه کړي دي.

مور د مسلمانو دعوتگرانو پر ضد له تاوتریخوالي ډکې کړنې په کلکو ټکو غندو او له ټولو شرعي او انساني ارزښتونو او اصولو سره یې په ټکر کې بولو. دغه ډول شکنجې د اشغالګرو په زندانونو لکه؛ ابوغریب، گوانتانامو او بگرام کې اوږده مخینه لري او له بده مرغه داسې بنکاري چې د استخباراتو ځینې کړی د دغو ظالمانه کړنو په ترسره کولو کې له هغو زندانونو څخه تقلید کوي.

د استخباراتو مسولین د دعوتگرانو شکنجو او ځورونو ته څه شرعي توجیه لري؟ د اکثریت علماوو فقهي نظر پر دې دلالت کوي، چې د هر مجرم شکنجه کول جایز نه دي؛ د دعوتگرانو شکنجه کول خو لا پرېږده. د نظام رهبرۍ په واضح توګه فرمان ورکړی، چې په زندانونو کې باید شکنجه ونه شي. خو د استخباراتو په زندانونو کې دغو فرمانونو ته هېڅ پام نه کېږي او نه ارزښت ورکول کېږي. ایا استخبارات د دغو غیرشرعي کړنو په ترسره کولو سره پر یوه خپل سړي سازمان بدل شوی او که شرعي اصولو ته ژمن دی؟ ځکه هغه کسان چې د اسلام، ایمان او جهاد ادعا لري، کړنې او چلند یې باید د هوای نفس پر بنسټ نه، بلکې د شرعي حکم له مخې وي.

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ [بروج: ۱۰]

ژباړه: «کوم کسان چې نارینه او نبځینه مومنان شکنجه کړي، بیا توبه ونه کړي، د هغو لپاره د دوزخ او سوځوونکي اور عذاب دی.»

مور پوهېرو چې د نظام دننه او همدرانگه د استخباراتو په راس کې مخلص مسولين شته چې له دغو شکنجو سره مخالف دي. خو که چېرې دغه کسان چوپ پاتې شي او خپل همکاران له منکراتو څخه منعه نه کړي، دا فتنه نوره هم پراخېږي او د الله سبحانه و تعالی د عذاب د نازلېدو په وخت کې به د مخلص او غیرمخلص تر منځ هېڅ توپیر نه وي او ټول به له قهر او عذاب سره مخ شي.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ [الانفال: ۲۵]

ژباړه: «له هغې فتنې څخه ځانونه وساتئ، چې ناوړه اغېز يې يوازې تر هغو خلکو نه محدودېږي چې ظلم کوي (بلکې که چېرې د ظالمانو مخه ونه نيول شي، د هغوی د گناه په سبب وچ او لامله دواړه سوځوي) او پوه شئ چې الله سخت سزا ورکوونکی دی.»

ځينې مسولين دا گومان کوي چې د نظام بقا د احزابو په مخنيوي او د دعوتگرانو په خپلو کې ده. دا تفکر نه يوازې د اسلام له احکامو او ارزښتونو سره په ټکر کې دی، بلکې له ځان سره به د ټولني لپاره ناوړه پایلې هم ولري. جمعي او حزبي فعاليت د بشري ټولنو لپاره يوه فطري او اړينه چاره ده. تاريخ ښودلې ده، هغه ټولني چې "ويښوونکو احزابو" ته يې اجازه نه ده ورکړې، له نزول او ژور انحطاط سره مخ شوې دي. د دې موضوع څرگندې بېلگې منځنۍ اسيا، سعودي او ايران دي. په دغو هېوادونو کې که څه هم دولتونه د اسلام خلاف سياستونه پر مخ وړي، خو د حزبي فعاليت د نشتون له امله يې خپلو غيرشرعي سياستونو ته خلک هم تسليم کړي دي او ان له هغوی څخه يې پر معروف د امر کولو جرات اخيستی دی. په حقيقت کې د «ويښوونکو احزابو» له فعاليت پرته ټولنه له فکري، سياسي او جهادي مبارزې څخه محرومېږي او خلک د پرديو د پلانونو ښکار گرځي.

په واقعيت کې پر مسلمانانو فرض ده، چې د نبوت پر منهج د خلافت د تاسيس لپاره په حزبي ډول فعاليت وکړي. پر همدغه اساس حزب التحرير په نړيواله کچه له اندونيزيا تر مراکشه د خلافت د تاسيس لپاره فعاليت کوي. زندان، ځورولو او شکنجې د دعوتگرانو اراده او استقامت نه دي کمزوري کړي، بلکې دغې وجيبي ته په لا ډېره انرژۍ دوام ورکوي.

د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر